

เกาหลี เกาใจ ส่งมอบยาถึงมือโอบป่า

อ้นยองฮาเซโย สวัสดิ์คะ ดิฉันนางสาวบุษกร คำวะรัตน์ เป็นตัวแทนของกลุ่มงานเภสัชกรรมหรือห้องยา วันนี้ถือเป็นโอกาสที่ดีในการแบ่งปันประสบการณ์ให้พี่น้องชาวโรงพยาบาลแม่ลาว เรื่องเกาหลี เกาใจ ส่งมอบยาถึงมือโอบป่าเหตุการณ์ เกิดขึ้นวันพุธที่ 3 พฤษภาคม 2566 ขณะเดินมาขึ้นเวรป่วยอย่างสดใส เจอเจ้าหน้าที่พี่น้องรพ.แม่ลาวอยู่เต็มหน้าห้องยาและห้องER พร้อมกับได้รับข้อมูลว่า...มีเคสอุบัติเหตุหมู่ รถเก๋งชนกับรถกระบะบริเวณเขตรอยต่อ อ.แม่ลาว- อ.แม่สรวย ได้รับบาดเจ็บทั้งหมด 7 ราย รถเก๋ง 4 รายเป็นชาวเกาหลี 3 ราย พ่อแม่ลูก แม่เจ็บหนัก ส่งต่อรพ. เชียงรายประชาชนเคราะห์ คนขับเป็นไกด์คนไทย รวมเป็น 4 คน ส่วนคนไทย 2 ราย เป็นรถกระบะที่ลงคดยแล้วถนนลื่นไปชนโดนรถเก๋งชาวเกาหลี ซึ่งความคิดแรกแวบที่เข้ามา เราจะสื่อสารกับชาวเกาหลีอย่างไร ไม่ได้เป็นลูกครึ่งไทย-เกาหลีด้วยสิ เราจะสื่อสารและส่งมอบยาให้ถึงมือผู้ป่วย ไม่ว่าจะเชื้อชาติไหนได้อย่างไรให้มีประสิทธิภาพและปลอดภัยมากที่สุด (แอบบอกก่อนว่า ถามโอบป่าว่า Can you speak english? คำตอบที่ได้ คือ No) ด้วยความเกสัชยุคใหม่ ก้าวทันเทคโนโลยี เข้ากับสโตนไทยแลนด์ 4.0 จึงนำเทคโนโลยีมาใช้ให้เป็นประโยชน์และเพื่อให้ภาษาไม่เป็นอุปสรรคต่อการดูแลผู้ป่วย จึงนำแอปพลิเคชัน SayHi มาใช้ในการสื่อสารและจ่ายยาให้กับผู้ป่วย โดยแอปพลิเคชันนี้จะให้เราเลือกภาษาต้นทาง คือ ภาษาไทย ภาษาปลายทาง คือ ภาษาเกาหลี เราก็พูดอธิบายชื่อยา วิธีการทานยา คำแนะนำพิเศษ เป็นภาษาไทย แล้วแอปจะแปลเป็นภาษาเกาหลี ซึ่งจะปรากฏทั้งตัวหนังสือภาษาเกาหลีและสามารถพูดออกเสียงภาษาเกาหลีให้เราได้ด้วย ถือว่าเป็นเรื่องราวดีๆที่อยากแชร์ ตามคอนเซปต์ เรียนรู้ สร้างสรรค์ แบ่งปัน ประสบการณ์เรียนรู้=เรียนรู้ที่จะสื่อสารกับชาวต่างชาติ พูดไม่ได้ ฟังไม่ออก แต่ด้วยบทบาทและหน้าที่ เราต้องสามารถส่งมอบยาให้ถึงมือโอบป่าได้อย่างมีประสิทธิภาพสร้างสรรค์=สร้างสรรค์ในการใช้เทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการสื่อสารแบ่งปัน=แบ่งปันแอปพลิเคชัน ที่ชื่อว่า SayHi ให้ทุกๆท่านได้รู้จักและสุดท้ายนี้ขอขอบคุณเวทีนี้ที่ให้โอกาสในการแชร์ประสบการณ์ดีๆในการจ่ายยาให้โอบป่า

“อย่าให้เรื่องภาษาเป็นอุปสรรคในการสื่อสารของคุณ”

